

Govor predsjedatelja Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine dr. Dragana Čovića na komemorativnoj sjednici u povodu smrti zamjenika predsjedatelja Doma naroda Sulejmana Tihića

Poštovani prijatelji, ožalošćeni članovi obitelji Tihić, gospođe i gospodo

Okupljeni ovdje u Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine u dubokoj tuzi i suosjećanju opraštamo se od kolege iz parlamentarnih klupa, predsjednika, političara državničkog stava, čovjeka velikog srca, gospodina Tihića, dragog prijatelja Sulejmana.

Koliko god s nemalom već mjesecima pratimo zdravstveni bilten gospodina Tihića i njegovu borbu s teškom i opakom bolešću, opet kada smo čuli vijest o smrti ona nas je zatekla. Vjerovali smo da će naš Sulejman onakav tih, miran, ali nadasve optimističan i žilav izboriti još jednu u nizu životnih pobjeda.

Gospodin Sulejman Tihić je kako znate iz njegovog životopisa bio ugledni pravnik, izuzetan parlamentarac, predsjednik najveće političke stranke bošnjaka, predsjednik države, bio je naš saborski zastupnik. Na svakoj od etapa profesionalnog životnog puta ostavio je osobit pečat i nezaboravan trag. Danas će mnogi ustvrditi otišao je čovjek dijaloga i kompromisa.

Pristup životu koji je vodio naš Sulejman, odnos prema svekolikim političkim obvezama izdvaja ga u posebnu osobu. Čovjek s mnoštvom prijatelja i simpatizera, pa i iz krugova koji to neće javno priznati. Mnoštvo zajedničkih prijatelja iz Republike Hrvatske i iz svijeta redovito su zvali, pitali za zdravlje, davali potporu u najtežim trenucima i Sulejmanu i njegovoj obitelji. Jedna uvažena dama iz Brisela koja je s nama često razgovarala, pitala me u noći vijesti o smrti :“ Dragane, je li otišao u miru?“ „ Da“, rekao sam joj,“ otišao je tiho, kakav i jest bio i u miru.“ S druge strane sam osjetio suze.

Zadnji put sam ga obišao u njegovom domu u Šamcu u krugu obitelji. Iako i tada već vidno izmoren od bolesti i nužnih terapija nudio je optimizam. Želio je da na terasi popijemo bosansku kafu. Mislio sam pričati o običnim obiteljskim temama da ga ne opterećujem

svakodnevnicom u politici, ali Sulejman i tada, brinući o svima tiho kaže:“ Dragane, moramo naći rješenje da svi budu zadovoljni, lijepa je ova naša Bosna i Hercegovina.“ Kako je i u Šamac i u rijeku Savu bio neizmjerljivo zaljubljen, dalje je razgovor tekao u tom pravcu.

Dragi prijatelji, uvažene kolege, kraj ovoga saziva Doma naroda supredsjedatelj Sulejman Tihić nije dočekao, ali ostavio nam je puno toga u naslijeđe, da razmišljamo kako Bosna i Hercegovina može biti lijepa, kada su u njoj svi narodi zadovoljni.

Dragi Sulejmane, hvala ti za sve što si dobro činio i kao čovjek, prijatelj i političar, kod mene si ostavio veliku prazninu, kod kolega i prijatelja trajno sjećanje, a tvojoj obitelji Jasmini, Emiru, Anvaru i Azri trenutnu bol, ali i nešto čime će se viječno moći ponositi i oni i tvoja unučad čije slike si mi uvijek iznova pokazivao.

Neka ti dragi Bog u koga si vjerovao podari vječni nebeski mir.